

פרק יד'

- פסוק א' - הנה יום חביב לד' שבו יתגלה כבודו וגבורתו, זה יהיה בזמן שיבוא גוג ומגוג עם הגוים שְׁאֵתוּ לֹאֵי, השלל שלקחו הגוים מעם ישראל מאז ומתמיד יחזור עכשיו לישראל, ויחלקו ביניהם את שללם.
- פסוק ב' - אֶתֵּן התעוררות בלב כל הגוים שיבואו לירושלים להלחם עליה, ותלכד העיר ביד הגוים, יהרסו את הבתים וירמסו על אבניהם, יאנסו את הנשים, את חצי מאנשי העיר יִגְלוּ, וחצי השני לא יגלו אלא ישארו במקומם.
- פסוק ג' - וד' יצא מן השמים להלחם עם הגוים כמו שנלחם עם המצריים בים סוף, כמו שכתוב בפ' בשלח ד' ילחם לכם ואתם תחרישון.
- פסוק ד' - ד' יעמוד ברגליו כביכול על הר הזיתים שהוא סמוך לירושלים מצד מזרח, ועי"ז יבקע ההר מאמצעו בצד מזרח ובצד מערב, בין חצאי ההר יהיה עמק גדול מאד, ההר יסור ממקומו חציו לצד צפון וחציו לצד דרום.
- פסוק ה' - עם ישראל יברחו מפני הגוים בעמק הנ"ל, העמק ימשך עד המקום שנקרא אָצֵל, ותברחו כמו שברחו אבותיכם כאשר רעדה האדמה בימי עוזיה מלך יהודה כשנכנס להקטיר קטורת, ואז יבוא ד' אלוקי ואתו כל המלאכים הקדושים.
- פסוק ו' - באותו יום לא יהיה אור בהיר ולא יהיה חושך, וממשיל זאת לדבר צלול שנהיה עבה וקפוא.
- פסוק ז' - אותו יום יהיה יום מיוחד שְׁיִנְדְּעוּ בו גבורות ד', לא יהיה כולו יום ולא כולו לילה, כלומר לא יהיה כולו צרה ולא כולו הרוחה, ולעת ערב כשתתגבר הצרה יתחיל האור, הכוונה למה שכתוב למעלה שד' יצא להלחם בגוים.
- פסוק ח' - באותו יום שיבקע הר הזיתים, יצא מעין נובע מירושלים, ויעבור בעמק שנוצר מחמת בקיעת ההר, חצי מהמים יגיעו אל הים המזרחי וחציים אל הים המערבי, המעין לא יתייבש בימי הקיץ ולא יקפה בימי החורף.
- פסוק ט' - כשהגוים יראו את נפלאות ד', יקבלו אותו למלך עליהם, הכל יכירו כי רק ד' הוא המלך ולא הע"ז, ויזכירו רק את שם ד' ולא את שם הע"ז.
- פסוק י' - כל המקומות סביבות ירושלים שהם עכשיו הרים, כמו שכתוב ירושלים הרים סביב לה, יהפכו למישור, המישור יתחיל מהגבעה של רמון שהיא בדרום ירושלים, ואז כשכל סביבות ירושלים יהיה מישור, ממילא תהיה ירושלים ברום ובגובה, ירושלים תשב במקומה אלא שתתארך ותתרחב, משער בנימין עד מקום שער הראשון, ותתרחב מצפון לדרום עד שער הפנים, ומצד שני תתרחב עד מגדל חננאל, ולצד מזרח תתארך עד המקום שנקרא יקבי המלך.
- פסוק י"א - הם יגורו בירושלים ולא תהיה עוד לאבדון אלא תשב בשלוח ובבטחון.

בס"ד

פסוק י"ב - ד' יתן מגפה לכל העמים שבאו עם הצבא שלהם לירושלים, וכך תהיה המגפה, האנשים יעמדו על רגליהם כשהם בריאים (לא כשהם שוכבים חולים במיטותיהם), בשרם יהיה נמס, עיניהם יהיו נמסים בחור שלהם, והלשון שבתוך הפה תהיה נמסה.

פסוק י"ג - באותו יום יהיה בלבול דעת גדול בגוים, ויחזיקו איש ביד חברו להרגו, ותתחזק ידו על יד חברו. (כלומר שיצליח לפגוע בחבירו).

פסוק י"ד - וגם את אנשי יהודה יכריחו הגוים לבוא אתם למלחמה על ירושלים, ויאספו את העושר של כל הגוים שבאו על ירושלים, כסף וזהב ובגדים הרבה מאד.

פסוק ט"ו - וגם לסוס, לפרד, לגמל, לחמור ולכל הבהמות שיהיו במחנה הגוים תהיה המגפה המוזכרת בפסוק י"ב.

פסוק ט"ז - אלו מהגוים שבאו להלחם על ירושלים, ובמלחמה עצמה יחזרו אל ד', הם ישארו לחיות, הם יעלו לביהמ"ק להשתחוות לד' שהוא מלך ואדון של כל הצבאות, ולהביא קרבנות בחג הסוכות, כי יראו את ניסי ד' שניצלו מהמגפה שהיתה בחג הסוכות.

פסוק י"ז - אלו מהאומות שלא יעלו לירושלים להשתחוות לד' בחג הסוכות, לא יהיה להם גשם, שהרי אמרו בחג נידונין על המים.

פסוק י"ח - ואם מצרים לא תעלה, והרי הם אינם זקוקים לגשם, שהרי נילוס עולה ומשקה אותה, העונש שלהם תהיה המגפה הנ"ל שבשרם יהיה נמס, זה יהיה להם בגלל שלא עלו לירושלים.

פסוק י"ט - העונש, שהבשר יהיה נמס יהיה על מצרים, ולכל הגוים שלא יעלו יהיה העונש שלא ירד להם גשם.

פסוק כ' - בזמן ההוא יהיה הפעמון שתלוי על הסוסים קדש לד', ומזהב של הפעמונים יעשו סירים לבשל בהם קדשים, והם יהיו כמו המזרקים שעשויים מזהב.

פסוק כ"א - בגלל שיביאו הרבה קרבנות שלמים, יצטרכו הרבה סירים לבשל בהם את בשר השלמים, ולכן כל הסירים שיהיו בירושלים וביהודה יהיו קדש לד', ויבואו כל אלו שזובחים שלמים ויקחו מהסירים בלי שיצטרכו לשאול אם הם קדש, ויבשלו בהם את בשר השלמים. ויהיה מצב שחוטבי העצים ושואבי המים לביהמ"ק, לא יהיו כנענים (או גבעונים), אלא חשובי האומות יתנדבו לעשות דברים אלו.